בס"ד

טרגדיה

בלתי נתפסת!



האברך הצעיר
הרה"ג יהושע ברוך דים ע"ה
שנפטר שבוע לפני חתונת בתו הכלה
והוא רק בן 46 שנה!

בהותירו:

7 יתומים
וכלה שבוע לפני חופתה
המומים ומזועזעים





שבוע לפני

בלחי נתפס: כלה מלווה

אנחנו שומעים על כל כך הרבה צרות, אבל הלב לא מצליח להתרגל. עוד אם צעירה ויתומים שבוכים נואשות. עוד יהודי שנפטר בדמי שנותיו.

ושבוע הבא, שלושה ימים אחרי שקמים מהשבעה, תתקיים חתונת ביתו. קומו, תרקדו! תחנקו את הדמעות, שטפו פנים ותחייכו!

אסון - --

"כל הבדיקות תקינות?" ההקלה מתערבבת בפליאה.

"תקינות לגמרי." פוסק הרופא. "אולי חסרות לך שעות שינה. אולי כדאי שתיקח ברזל או מולטי-ויטמין. ארשום לך משהו... אבל בגדול – אתה בריא כמו שור."

מי לא שמח לשמוע מילים כאלה?

רבי יהושע ברוך יוצא מקופת החולים בצעד מהיר, ודאגות טורדניות מנקרות בראשו.

"גם אני לא רגועה." אומרת רעייתו אחר כך, כשהיא מעיינת בטפסי הבדיקות התקינות לגמרי. "אם הבריאות כשורה – למה אתה מרגיש רע כל כך?"

"מהלחץ." רבי יהושע ברוך מחייך את חיוכו הלבבי. "את יודעת כמה יש לי על הראש, ברוך השם. והחתונה הקרובה מוסיפה לא-מעט התרוצצויות."

והוא שוב חובש את מגבעתו וממשיך באינסוף המטלות הממתינות לו: הספרים שהוא באמצע עריכתם, התשלומים שצריך להעביר היום ומחר לגמ"ח. עוד חודש חתונה של הבת ובבית כבר נערמת נדוניה התחלתית, שצריך להשיג עבורה מהר-מהר עוד כמה אלפים לפני מועד החיוב של כרטיס האשראי.

הוא ממשיך לרוץ, לעשות, לסייע להההוא בדרך, להתעניין בשלומו של ילד נוסף ולסדר עוד נושא דחוף עבור משפחה מהשכונה. אנשים בכל הגילאים ובכל הסגנונות אהבו לדבר איתו, להתענג על הידע העצום ששפע ובעיקר על ההבנה והאכפתיות שנבעו מליבו הרחב. תמיד עם חיוך על הפנים, תמיד משדר רוגע וביטחון שמחפים על העול שרובץ על ליבו.

ליל שישי פרשת בלק.

הכלה מדפדפת בספרי מתכונים, מתלבטת איזו עוגה כדאי להכין למשפחת החתן. עיניה זוהרות וכולה קורנת באושר ששמור לכלות.

שלווה פשוטה עומדת במטבח. שמחה עמלנית של ערב שבת יחד עם ערב חתונה. אמא ממלאה סירים, מוציאה עוף ודגים שיפשירו לבוקר ומעמידה קערת בצק להתפחה.

ופתאום אבא מרגיש רע. רע כל כך, רע יותר מכל מה שחש בתקופה האחרונה. די להביט בפניו כדי להבין שצריך פה אמבולנס, ומייד.

הסירנות צורחות בחצר. פראמאדיקים פורצים אל הבית. הילדים מתעוררים, מבוהלים עד עמקי נשמתם. הם בוכים בקול כשמורידים את אבא על אלונקה ואמא רצה אחריו.

באמבולנס המדדים משתוללים, נראה כאילו הוא עובר התקף לב נוסף תוך כדי מאמציהם של אנשי ההצלה לייצב את הדופק. בבית החולים כבר מכינים עבורו חדר ניתוח לצינתור דחוף.

הנשימה נעתקת בשעות הארוכות עד שאבא מתעורר מההרדמה. אמא יושבת על ספסל ההמתנה מול דלתות חדר ניתוח, הנשואים לצידה והיא לבנה כמו קיר. אנשי צוות חולפים על פניהם, רופאים נכנסים ויוצאים. מה קורה עם אבא בפנים? הוא חי? הצילו אותו?

בבית, הכלה קוראת תהילים בהיסטריה והקטנים סביבה שואלים אלף שאלות. ילדים בגילאי גן ובית ספר, מה הם מבינים בפרפורי לב?

ליבו של רבי יהושע ברוך עבד הרבה-הרבה מעבר ללב נורמלי. הוא נשא את משפחתו ועשרת ילדיו על כתפיו הרחבות, מפרנס בעצמו, דואג ומכלכל ועוד מוסיף ומקדיש מקום גם לצורכי אחרים. בשקט, בצינעה. כלפי חוץ ראו אברך פשוט ונחבא אל הכלים, ורק עכשיו, כשאנשים מגיעים לנחם ומספרים סיפורים, מתגלית גדלותו האמיתית במלוא יפעתה.

"הצינתור הצליח, אבל הלב פגוע ומתפקד על 20% בלבד." אמרו להם באותו יום שישי.

שבת מתקרבת. השמיים נצבעים בגוונים של שקיעה ואמא בוכה מול נרות השבת במסדרון בית החולים. "ותחונן אותי ואת אישי... ותיתן לנו חיים ארוכים..."

בין רגע, מבית שמתכונן בשמחה לחתונה, עוברים בחדות מבהילה לקרב על החיים בעצמם. טלפונים לעסקנים, בקשת ברכה מהאדמו"ר, מכשירים מצפצפים ברקע וריח חריף ומאיים של תרופות.



החתונה

את אביה בדרכו האחרונה

שלושה שבועות אבא שכב בבית החולים. אמא נסעה הלוך ושוב כל יום, מנסה תוך כדי זאת להתקדם לקראת החתונה. בלבבות הולמים, בתפילה נואשת שאבא יזכה ללוות את ביתו לחופה כשהוא בריא ומאושש. הרופאים היו אופטימיים, בשבוע שעבר השתילו לרבי יהושע ברוך קוצב לב והוא הועבר לשיקום לקראת השחרור.

"ביום שני אבא חוזר!" הילדים היו מאושרים לשמע הבשורה. התאומות בנות השבע הכינו ציורים לכבודו, משרטטות בכתב יד ילדותי אותיות צבעוניות של 'ברוך רופא חולים'.

הכלה כבר חייכה. אבא חוזר מחר! היא ניקתה את חדרו, מחליפה מצעים, מאוררת שמיכות... תודה לך השם! תודה!

לפנות בוקר של יום שני, שעות ספורות לפני השחרור המיוחל, נהרו צוותי חירום לחדרו של אבא במחלקת שיקום. אמא והילדים ישנו ברוגע מתוך ציפייה מתוקה לשובו, ולא ידעו שברגעים אלה מתחולל קרב נואש נגד מלאך המוות.

שעתיים בוצעו ניסיונות החייאה. שוב, ושוב, ושוב. אולי בכל זאת יצליחו להחזיר את הלב לפעום? מתח מטורף בחדר, אנשי הרפואה מחליפים מבטים ומנסים שוב. עוד מכת חשמל, עוד אחת. איך אפשר להניח לאב לעשרה ילדים למות כשהוא צעיר כל כך?

בוקר חדש עלה על העולם. הכרזות הצבעוניות ממלאות את הדלת. שמלת הכלולות עטופה בניילון שקוף, תלויה במלוא הדרה ומנצנצת בקריסטלים קטנטנים, מלכותיים.

ואבא איננו - - -

אבל אמרו שהוא חוזר היום! הילדים בכו את נשמתם.

אמרו שאבא כבר מרגיש טוב והוא מגיע הביתה!

אי אפשר לתאר את הטרגדיה הזו. שבוע וחצי לפני חתונה מתאסף קהל בני משפחה וחברים ללוות את אבא לבית העלמין, במקום שהוא ילווה את ביתו לחופה.

אנשים טובים מכינים את הבית לשבעה. מחליפים את התאורה הזולה בתאורה חזקה יותר, מסדרים ומארגנים ציוד מגמ"ח ניחום אבלים. הבית פשוט-פשוט, מקרין אהבת תורה יוקדת והתמקדות בעיקר האמיתי של החיים. אין תמונות להוריד - כי במקום תמונות תלויות על הקיר תעודות ההצטיינות של הבנים: תעודה על סיום מסכת, תעודה על מבחן משניות בעל פה... התורה היא הקישוט הכי מפואר, ואבא החדיר להם את האהבה הזו בעצמות.

רבי יהושע ברוך כל כך אהב את התורה! היא היתה משוש חייו, והוא התמיד בלימוד כל רגע שהתאפשר לו. בצינעה, בלי שאפילו מכריו ידעו על כך, רכש ידע מופלא ועמוק, ורק לאחרונה ביקש מאחיו שיסייע לו בהוצאת חיבור ביאורים והבהרות שערך על תורתו של הגאון מרוגוצ'וב.

הוא היה מדבר על התורה עם דמעות בעיניים. פעם בו רגש חם למצוות, והחגים תמיד לוו בהתרגשות עזה: נטילת ארבעת המינים, הדלקת נר חנוכה, ליל הסדר... הילדים כבר התרגלו לראות את הדמעות בכל חג ואפילו בשבת רגילה.

הבית חי מהרוחניות של אבא. הכסף הספיק בדיוק למה שצריך ולא מעבר, והאושר בתורה קרן בין כתליו.

מי יכניס עכשיו את אותה חיוניות ושמחה? מי יחדיר בילדיו הצעירים - הקטנה רק בת ארבע! - את אותה אהבה ורוגע שהנחיל רבי יהושע ברוך?

ושבוע הבא חתונה - - -

שלושה ימים אחרי שקמים מהשבעה צריכים ללכת לאולם. לחנוק את הדמעות ולרקוד! ולשמוח! איך אפשר בכלל לחייך כשאבא לא כאן?

אנחנו לא מבינים את האסון הזה. הלב לא מעכל. כלה שבוע וחצי לפני חתונה יושבת שבעה על אבא. איך יהיה בה את הכח ללבוש שמלה לבנה ולפסוע לביתה החדש? מאיפה תמצא אלמנה שבורה את האנרגיות לקבל אורחים, כשעל קברו של אבא עוד לא הוקמה מצבה?

מה יקרה בשנים הבאות עם שישה יתומים קטנים שאיבדו אבא במהירות מזוויעה כל כך?

ואיפה המקום שלנו בסיפור העצוב הזה?

זה לא סוד. אפשר לדלג ישר לעניין: אם הוציאו עלון למשפחה אבלה, אם נוסף על הכאב גם מפרסמים את דמעותיהם ברחובות - אות הוא שצריכים את התרומה שלך באופן נואש.

לא לחינם מורחים תמונה של אבא יקר על דף כרומו. גם ככה קשה ובלתי אפשרי. גם ככה כואב וצורב ושורף. בואו, בבקשה - שהכאב הזה לא יהיה לשווא. בואו נתרום להם. נעזור. נפתח את הלב.

אנחנו יכולים. אנחנו חייבים!

כלל ישראל מבטיח:

עוד שבוע

אנחנו נלווה את הכלה לחופה

קרן יתומי הרה"ג יהושע ברוך דים ע"ה

> קרן מס' 5815 <

בס"ד

מנחם אב תשפ"א

לאחבנ"י נקרא אודות האסון הכבד בפטירתו של הרה"ג **יהושע ברוך דים** ז"ל שבוע בלבד לפני שמחת נשואי בתו הכלה שתחי', בהותירו אלמה ושבעה יתומים דווים שבורים ורצוצים.

ע"כ נקרא לכל אחד לבא להצלת היתומים בתרומות הגונות שיוכלו לגדול לתורה ולחופה ולמעש"ט.

וכל התורמים והמסייעים יתברכו מאבי היתומים, למלאות כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, בבריאות הגוף והנפש, אריכות ימים ושנים טובות, ולזכות לגדל כל צאצאיהם לתורה ולחופה מתוך הרחבת הדעת.

א. פרטי התורם

שם התורם _____ ת.ז. _____

כתובת _____ טלפון: _____

נייד: _____ דוא"ל: _____

ב. פרטי ההתחייבות

סכום התרומה	מועד חיוב חודשי
☐ **50 ש"ח** לכל חודש למשך **50 חודשים**	☐ 1 ☐ 5 ☐ 10
☐ _____ ש"ח לכל חודש למשך ____ חודשים	☐ 15 ☐ 20 ☐ 25

ג. לתרומה בכרטיס אשראי

שם בעל הכרטיס _____ ת.ז. בעל הכרטיס _____

מס' כרטיס: ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ תוקף: ☐☐/☐☐

ד. לתרומה בהוראת קבע - למלאות מקומות המסומנים בלבן

לכבוד בנק: _____

סניף: _____

☐ הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.

או הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:

☐ תקרת סכום החיוב - _____ ש"ח.

☐ מועד פקיעת תוקף ההרשאה - ביום ____/____/____.

(לתשומת לבכם: אי סימון אחת מהחלופות המוצגות לעיל, משמעה בחירה בהרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות).

מס' חשבון	סניף	בנק

קוד המוסד (המוטב)	אסמכתא
32798	

שם המוסד (המוטב) **ועד הרבנים לעניני צדקה** עבור קרן יתומי משפחת דים (מס' 5815)

1. אנו הח"מ _____ מס' זהות/ ח.פ. _____

(בעלי החשבון) — שם בעלי החשבון כמופיע בספרי הבנק

מבקשים בזה להקים בחשבוננו הנ"ל ("**החשבון**") הרשאה לחיוב חשבוננו, בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם ע"י המוטב באמצעות קוד המוסד, בכפוף למגבלות שסומנו לעיל (ככל שסומנו).

2. כמו כן יחולו ההוראות הבאות:

א. עלינו לקבל מהמוטב את הפרטים הנדרשים למילוי הבקשה להקמת ההרשאה לחיוב החשבון.

ב. הרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב מאתנו לבנק שתכנס לתוקף יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.

ג. נהיה רשאים לבטל חיוב מסוים, ובלבד שהודעה על כך תימסר על ידנו בכתב לבנק, לא יאוחר מ- 3 ימי עסקים לאחר מועד החיוב. ככל שהודעת הביטול ניתנה לאחר מועד החיוב, הזיכוי ייעשה בערך יום מתן הודעת הביטול.

ד. נהיה רשאים לדרוש מהבנק, בהודעה בכתב, לבטל חיוב, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה, אם נקבעו.

ה. ההבנק אינו אחראי בכל הנוגע לעסקה שבינינו לבין המוטב.

ו. הרשאה שלא יעשה בה שימוש במשך תקופה של 24 חודשים ממועד החיוב האחרון, בטלה.

ז. אם תענו לבקשתנו, הבנק יפעל בהתאם להוראות הרשאה זו, בכפוף להוראות כל דין והסכם שבינינו לבין הבנק.

ח. הבנק רשאי להוציאנו מן ההסדר המפורט בהרשאה זו, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו תוך ציון הסיבה.

3. אנו מסכימים שבקשה זו תוגש לבנק ע"י המוטב.

תאריך _____ חתימת התורמים _____

לכפר על נפשותינו:

לבקשת הרבנים שליט"א ישתדל כל אחדלחתום הו"ק של

50 ש"ח למשך 50 חודשים להצלת היתומים

לציין עבור קרן מס' 5815 - קרן יתומי הרה"ג יהושע ברוך דים ע"ה

קופת הקהל המסיבי מכובקא בעלזא

1-800-22-36-36

קופת עניי ארץ ישראל

ועד הרבנים לעניני צדקה בארה"ק

טל: 02-5019111, פקס: 02-5000114, ת.ד. 50112 י-ם, דוא"ל: office@vaadharabanim.co.il, התרומות ע"ד הרבנים, לעמותה אישור מ"ה לפי סעיף 46

ניתן לתרום לקרן גם בכל עמדות "נדרים פלוס / קהילות"

בתפריט ראשי יש להיכנס ל"קופות נוספות", לבחור ב"ועד הרבנים" - **ולציין בהערות עבור מס' קרן 5815 - קרן יתומי משפחת דים**